

[Formanden.]

forslag til lov om ændring af lov om revalidering. (Vedrørende den centrale administration m. v.)

og

forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Vedrørende den lokale og centrale administration).

I skrivelse af dags dato meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af byggelov for købstæderne og landet. (Udvidelse af lovens område til at omfatte Frederiksberg og ændring af reglerne om gårdrydning m. v.)

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m. v.

og

forslag til lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Dagpengehjælpens varighed).*

Lovforslaget går ud på at ændre reglerne om pensionisters adgang til sygedagpenge i forbindelse med overgangen til den fulde folkepension fra den 1. april 1970.

Efter den gældende sygeforsikringslov er forholdet det, at personer, der modtager indtægtsbestemt folkepension, er udelukket fra adgang til lønarbejderdagpenge. Der er derimod ret til dagpenge for personer, der modtager ikke-indtægtsbestemt folkepension, som indtil 1. april 1970 består af folkepensionens mindstebeløb, samt for personer med invalide- eller enkepension.

Såfremt loven ikke ændres, vil alle over 67 år med den fulde folkepension derfor fra 1. april 1970 opnå ret til lønarbejderdagpenge.

Det kan imidlertid ikke anses for rimeligt, at alene pensionister med indtægtsbestemt folkepension er afskåret fra adgang til løn-

arbejderdagpenge. Ved lovforslaget er det derfor foreslået at ophæve bestemmelsen herom.

Retten til dagpenge fra ordningen for lønarbejdere indebærer bl. a., at dagpenge kan ydes i indtil 312 dage inden for 2 år. Det må herved også tages i betragtning, at der i sygeforsikringsloven kun stilles krav om beskæftigelse i 40 timer i de sidste 4 uger umiddelbart forud for sygdommens indtræden som betingelse for ret til lønarbejderdagpenge.

En adgang til dagpenge i så langt et tidsrum kan imidlertid ikke være rimelig for pensionister uden hensyn til, om de pågældende i realiteten kun har en yderst ringe eller måske slet ingen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at dagpengeperiodens varighed for pensionister begrænses til 78 dage inden for 1 år. Endvidere foreslås det, at når dagpengeretten er opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, skal der stilles krav om raskmelding og beskæftigelse af et vist omfang, for at dagpengeretten kan genindtræde.

Synspunktet er det, at der herved skabes en fuldt tilstrækkelig dækning for indtægts- tabet under mere kortvarige sygeperioder, når det drejer sig om pensionister, der i øvrigt har regelmæssig beskæftigelse. Når dagpengeperioden er udløbet, vil det derimod i reglen stille sig usikkert, om pensionisten på ny kan opnå beskæftigelse, og vedkommende vil derfor være henvist til at klare sig med pensionen i lighed med andre pensionister, der endeligt er ophørt med erhvervsmæssig beskæftigelse.

Begrænsningerne i dagpengeperiodens varighed foreslås endvidere at skulle gælde for alle med en offentlig social pension; de vil således gælde for alle, der modtager folkepension, herunder indtægtsbestemt folkepension, og for invalide- og enkepensionister. Når begrænsningerne foreslås at skulle omfatte også invalide- og enkepensionister, skyldes det, at det må anses for uhensigtsmæssigt, om invalide- og enkepensionister skulle stilles anderledes end folkepensionister. Der gør sig de samme sociale hensyn gældende for alle tre grupper. For invalidepensionister, for hvem der også gælder særlig lempelige fradragsregler, for

[Socialministeren.]

så vidt angår pensionistens egne arbejdsindtægter, kan begrænsningen dog i særlige tilfælde komme til at virke mindre rimelig. Der er derfor efter forslaget åbnet adgang til en forlængelse af dagpengeperioden efter en konkret bedømmelse i det enkelte tilfælde.

Endelig må det nævnes, at begrænsningen i dagpengehjælpens varighed foreslås at skulle gælde også for dagpenge til pensionister, der har sikret sig i den frivillige dagpengeforsikring.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herefter skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender*. Samtidig skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om for sorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede. (Vedrørende forsorgens administration m. v.), forslag til lov om ændring af lov om revalidering. (Vedrørende den centrale administration m. v.) og forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Vedrørende den lokale og centrale administration)*. I tilslutning til fremsættelsen af disse lovforslag vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger om regeringens planer om opgavefordelingen mellem statslige og kommunale myndigheder på andre områder end dem, der berøres af lovforslagene.

Forslagene bygger ganske overvejende på socialreformkommissionens 1. betænkning, der blev afgivet til regeringen i november 1969.

Kommissionens undersøgelse af den nuværende sociale struktur viser, at der er et stærkt behov for en koordinering mellem forskellige sociale områder og mellem det sociale og det sundhedsmæssige område, og kommissionens strukturforslag bygger på et ønske om, at strukturen skal virke til fremme af en sådan koordinering. Kommissionen har desuden udformet sine strukturforslag under hensyn til de muligheder, som følger af kommunalreformen.

Det er særlig på denne baggrund, at et flertal i kommissionen har tilsluttet sig et

forslag til en social struktur, der samler de flest mulige opgaver på det sociale område hos de almindelige kommuner og amtskommunerne.

Ved lovforslaget om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender er der fastlagt visse rammer for den kommunale og amtskommunale struktur. Disse rammer skulle gøre det muligt at henlægge en række opgaver, som hidtil har været varetaget enten af statsmyndigheder eller af andre organer uden for den kommunale struktur, til de almindelige kommuner og amtskommunerne eller organer i tilknytning til amtskommunerne. Den nærmere opgavefordeling forudsætter en nøje gennemgang af den sociale lovgivning, og ved lovforslagets §§ 26 og 30 er det da også foreslået, at en række sociale love i de kommende folketingsår skal optages til revision, så at opgavefordelingen kan indpasses i den nye struktur.

Man kan spørge, om det ikke havde været naturligere at vente med at fremsætte strukturforslaget, indtil der også kunne fremsættes forslag om revision af en række sociale love, så at den fremtidige opgavefordeling kunne være mere afklaret. Hertil vil jeg sige, at regeringen anser det for vigtigt, at folketinget allerede nu får lejlighed til at tage principiel stilling til hovedlinjerne for den kommende sociale struktur. Også af hensyn til de nye kommunalbestyrelser og amtsråd er det vigtigt, at der allerede nu tages stilling til den fremtidige struktur i de almindelige kommuner og på amtsplanet, så at kommunalbestyrelser og amtsråd kan tage hensyn til det ved opbygning af deres administration straks fra det tidspunkt, da de begynder deres virksomhed.

Efter disse generelle bemærkninger om forslaget til styrelsesloven skal jeg gøre nogle bemærkninger om enkelte bestemmelser i forslaget.

Kapitel 1 angiver lovens område. Som det fremgår af § 1, omfatter loven ikke anliggender, der hører under sundhedskommissionernes område. De sundhedsmæssige anliggender, der ifølge lovforslaget skal administreres af kommunale og amtskommunale myndigheder sammen med det sociale område, er i første række den kommunale sundhedspleje og hjemmesygepleje. Disse